

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KATOWICACH**

Katowice, dn. 11.12.2013r.

RKT-61-48/12/SB

DECYZJA NR RKT-45/2013

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013r. poz. 267) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

umarza się wszczęte z urzędu postępowanie w związku z podejrzeniem stosowania przez Janusza Trzynę, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Janusz Trzyna Abatech w Krakowie, bezprawnych działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez niezamieszczanie w „Karcie gwarancyjnej” pomp typu „E/ONE”:

- a) informacji o terytorialnym zasięgu ochrony gwarancyjnej,
- b) informacji o imieniu i nazwisku przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Abatech, który pełni funkcję przedstawiciela gwaranta w Rzeczypospolitej Polskiej,
- c) oświadczenia, że gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową, co mogło zostać uznane za sprzeczne z art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) oraz mogło stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **jako bezprzedmiotowe**.

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z urzędu przeprowadzone zostało postępowanie wyjaśniające pod sygnaturą akt RKT-403-36/11/SB w sprawie wstępnego ustalenia, czy w związku z działalnością Janusza Trzyny, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Janusz Trzyna Abatech w Krakowie (zwanego dalej także Przedsiębiorcą) występuje naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm., zwanej dalej także uokik).

W dniu 31 grudnia 2012r. postanowieniem nr 1 (dowód: karta nr 2) wszczęte zostało z urzędu postępowanie w związku z podejrzeniem stosowania przez Przedsiębiorcę bezprawnych działań noszących znamiona praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej,

prawdziwej i pełnej informacji poprzez niezamieszczanie w „Karcie gwarancyjnej” pomp typu „E/ONE”:

- a) informacji o terytorialnym zasięgu ochrony gwarancyjnej,
- b) informacji o imieniu i nazwisku przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą ABATECH, który pełni funkcję przedstawiciela gwaranta w Rzeczypospolitej Polskiej,
- c) oświadczenia, że gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową, co może być sprzeczne z art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) – zwanej dalej także ustawą o szczególnych warunkach sprzedaży oraz może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W piśmie z dnia 17 stycznia 2013r. (dowód: karty nr 80-81) stanowiącym odpowiedź na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie powyższych praktyk Przedsiębiorca poinformował, że opracował nowy dokument warunków gwarancji.

W kolejnym piśmie z dnia 18 marca 2013r. Przedsiębiorca potwierdził, że od dnia 21 stycznia 2013r. stosowany jest nowy wzór „Karty gwarancyjnej” dołączany do pomp o nazwie „E/ONE”.

Pismem z dnia 28 czerwca 2013r. (dowód: karta nr 111) Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie, z którego nie skorzystał.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Janusz Trzyna prowadził działalność gospodarczą pod firmą Janusz Trzyna Abatech w Krakowie, na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dowód: karta nr 79) w zakresie dystrybucji pompowni ścieków produkowanych przez firmę Environment One Corporation.

Z zamieszczonych w ww. ewidencji informacji wynika, iż Przedsiębiorca zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej z dniem 14 sierpnia 2013r., natomiast wykreślenie wpisu z rejestru zostało dokonane w dniu 19 sierpnia 2013r. (dowód: karta nr 115).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2013r. poz. 267) – zwanej dalej także kpa stroną w postępowaniu administracyjnym jest ten, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie. Na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może wszcząć z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.

Art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.); naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji; nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów (art. 24 ust. 3 tej ustawy). W przedmiotowym przypadku postępowanie wyjaśniające dotyczyło działalności gospodarczej prowadzonej przez Janusza Trzynę.

Prezes Urzędu w sprawie stosowanych przez przedsiębiorców praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów może wydać decyzje opisane w art. 26, 27 oraz 28 tej ustawy. Jednak decyzje te mogą zostać wydane tylko wówczas, gdy Prezes dokonuje oceny działań przedsiębiorców.

„Ustawodawca, zamieszczając w art. 24 u.o.k.k. definicję praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jednocześnie przesądził, iż działań tych może dopuścić się wyłącznie przedsiębiorca. Tym samym zakaz praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów może zostać orzeczony wyłącznie przeciwko przedsiębiorcy, to przedsiębiorcy bowiem są adresatami zakazu zamieszczonego w art. 24 ust. 1 u.o.k.k.”. /Małgorzata Sieradzka: Komentarz do art. 101 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Stan prawny: 2008.03.31, Lex Omega/

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 672, ze zm.) wynika, że przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

W toku prowadzonych działań ustalono, że osoba fizyczna w stosunku do której prowadzone było niniejsze postępowanie w sprawie podejrzenia naruszenia zbiorowych interesów konsumentów zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej z dniem 14 sierpnia 2013r. i wskutek tego oraz wykreślenia jej z ewidencji utraciła status przedsiębiorcy. Dlatego też w przedmiotowym przypadku brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania sprawy. Tak więc, opierając się na orzeczeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego – Wydziału Zamiejscowego w Krakowie z dnia 13 sierpnia 2003r. (sygn. akt II SA/Kr 2361/2002) Prezes Urzędu uznał za uzasadnione umorzenie niniejsze postępowanie.

Na mocy art. 105 § 1 kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny staje się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o jego umorzeniu. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania lub może ona powstać w czasie jego trwania. Bezprzedmiotowość postępowania ma miejsce wtedy, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania sprawy w drodze postępowania administracyjnego. W niniejszym przypadku okolicznością powodującą konieczność umorzenia przedmiotowego postępowania jest fakt, iż strona nie jest przedsiębiorcą. Powoduje to jak stwierdzono powyżej, że w stosunku do strony nie można wydać orzeczenia w sprawie stosowanych praktyk na podstawie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przywołane okoliczności uzasadniają umorzenie niniejszego postępowania. W wyroku z dnia 28 czerwca 1995r. (sygnatura akt XVII Amr 24/95) Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Antymonopolowy orzekł, że uzasadnienie decyzji o umorzeniu postępowania wydawanej na podstawie art. 105 § 1 kpa nie może zawierać treści dotyczących rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty, czy też w inny sposób wyrażać stanowiska Prezesa Urzędu w zakresie zasadności zarzutów sformułowanych we wszczęciu postępowania. Z uwagi na powyższe brak jest podstaw do przedstawienia w przedmiotowej decyzji dalszych rozważań kwestii związanych z tą sprawą. Mając na względzie ww. okoliczności należało orzec, jak w sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. z

1964r., Nr 43, poz. 296, ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Maciej Fragsztajn